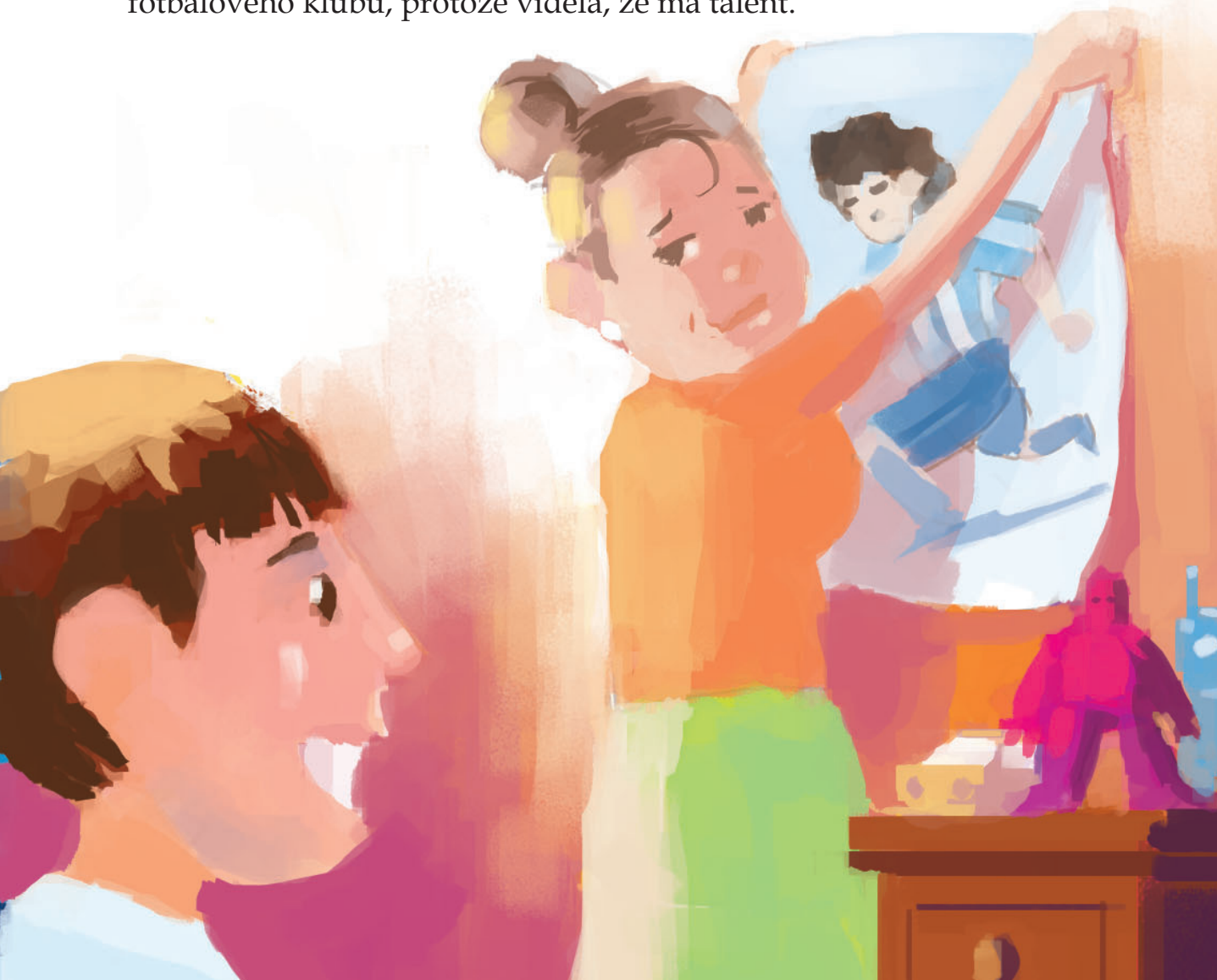

Leův tatínek Jorge hrával za mladých let fotbal se slavným městským týmem, Newell's Old Boys. Největším fotbalovým fanouškem rodiny byla ale babička Celia. Pověsila Leovi na zeď do pokoje plakát hrdiny mistrovství světa z roku 1986, Diega Maradony. A právě babička Celia vzala svého vnuka do prvního fotbalového klubu, protože viděla, že má talent.

Leovi bylo sedm let, když ho babička přivedla na trénink týmu Grandolin. „Ale babi, vždyť všichni ví, že Grandolin je nejhorší tým ve městě,“ stěžoval si malý chlapec. „Proč chceš, abych hrál zrovna tady?“ „Každý špatný tým potřebuje dobrého hráče,“ odpověděla. Trenér, strýček Aparicio, ho ale do svého týmu nechtěl. Leo byl totiž tak malý, že se trenér bál, aby ho ostatní hráči náhodou nezranili.

Babička Celia ale na trenéra naléhala tak dlouho, dokud malému Leovi nedovolil přidat se k týmu, jen aby se zbavil té nebojácné, neústupné starší dámy. A právě babiččina vytrvalost způsobila to, že se mohl stát zázrak. Uběhla dlouhá doba, než mu někdo nahrál, ale jakmile Leo dostal míč, už ho o něj nikdo nepřipravil. Sám se přiblížil k bráně, vystřelil asi z 25 metrů a skóroval. Ten den dal pět gólů a trenér Aparicio se nestačil divit. „Ode dneška ti budeme říkat Blecha, chlapče. Jsi totiž malinký a je nemožné se tě zbavit. Přijď zítra na trénink,“ křiknul na Lea.

